

Perde 29

İçeriği Yazan: [Erbil DENİZ](#) [1] Zaman: Per, 05/03/2009 - 07:00

Yazar: Erbil DENİZ

ŞÖYLE ETRAFIMIZA bakalım; gazeteleri okuyalım, haberleri izleyelim... Sonra, sağa sola küfredip rahat rahat uyumaya çalışalım. Ne kadar başarabilirsek artık... Doğru olan bir şeyler arıyorum ülkemizde; irade arıyorum, kişilik arıyorum, onur arıyorum, insana ait değerler arıyorum bizi yönetenlerde ve yönetmek için çaba sarf edenlerde ama kırıntısını bulamıyorum. Artık bunları bırakın yazmayı, düşünmek bile insanın kendini inkar etmesi için yeterince neden yaratıyor.

Halk olarak, hâlâ şunun farkına varamadık; bizi yönetenlerin değerleri doğrultusunda ülke ve vatandaşlar olarak değer kazanıyor ya da kaybediyoruz. Farkına varacağımıza da artık inanmıyorum. Bunun için bir uğraş göremiyorum çünkü. Her seçim döneminde olduğu gibi, birbirleri üzerinden rant sağlamaya çalışan insan profilleri (ama sadece profil), oy için ne yapacağını şaşırıp ne aşağı ne yukarı tükürebilen ahlaki olmayan davranışlarla, fitneyle fesatla seçim kazanma hevesleri vs... Her zaman dediğimi yinelemekten çekinmiyorum: Bu ülke popülist söylemlere ve bu söylemlerle ortaya çıkan, söylemlerden daha popülist insanları seçmeye devam ettiği sürece, bu ağrılarının sonu gelmez. Hep aynı yüzleri ve aynı tavırları eleştirdiğimiz bile farkında değiliz çoğu zaman.

Bir ülke düşünün ki halkın yüzde 80'lik kısmı sadece seçimlerden seçimlere hatırlanıyor ve bu büyük kısım, sadece seçim zamanları sahte de olsa mutluluk yaşıyorlar. Biraz bal, biraz kömür, biraz beyaz eşya, bol bol dua şeklinde mutlu ediliyor halk. Her ne kadar sevmesem de eğitim düzeyinden bahsetmeyi, bunu başka türlü açıklayamıyorum. Birkaç söze kanan, sorgulamadan savunan kesimler başka ne türlü açıklanabilir? Körü körüne bağlılık, yanlış doğruyu ayırt edemeyen fikir yapısı; başkalarının şırında ettiği fikirleri kendi fikirleri gibi savunma dürtüsü başka hangi gerekçeyle açıklanabilir? Bir tarafta eğitimsiz bırakılan halk, diğer tarafta inatla bu eğitimsizliğe sahip çıkan bir halk. Hangi halk suçlu ya da bu hâlde kalmamızı isteyenler mi suçlu? Yerel seçimlerin anlamını bilmeyen yöneticilerin, tayin ettikleri kişiler arasından en az kötü olanı bulmakla uğraştırıldığımızın farkında mıyız? Bu tayinler yakınlık ilişkisi içinde olabilir, popüler isimler arasından olabilir, geçmişte öyle ya da böyle gündeme gelmiş kişiler olabilir, iyi veya kötü bir olayla halkın belleğine kazınmış olabilir; bütün bunlar hatta daha fazlası olabilir, ama bu kıstaslar içinde, o kişinin aday olduğu bölgeyle olan ilişkisinin bir önemi olmayabilir. Hatta o kişi aday olduğu "yerel"den bile olmayabilir, ayak basmamış olabilir, duymamış bile olabilir. Bunların önemi yok, ne o aday için ne de o adayı oraya atamaya çalışanlar için. Önemli olan tek şey, bir koltuğun daha sahibi olabilmek. Gerisi zaten gelecektir, o aday maşa görevini yürütecek; onu yönetenler de onun üzerinden yapmak istedikleri veya isteyebilecekleri durumlar için daha pervasız davranabileceklerdir. Bir ülkenin Adalet Bakanı "Bizden olanları seçmezseniz, hizmet gelmez." diyor mealen ve yer yerinden oynuyor. Sebep? İçler acısı bir durum; hepimiz farkındayız bunun, ancak şimdiye kadar olan uygulamaların sadece dile gelmesinden başka bir şey de değildir. Hiçbirimiz bilmiyor muyduk, bu işlerin iktidarla ilgili olduğunu? Bilmiyorduk da o yüzden mi böyle tepki verdik? Hayır. Sadece dile gelmesi rahatsız etti bizi. **Biz kendimizi kandıra kandıra işleri yürütüyorduk zaten, ne gerek vardı böyle dile getirmeye değil mi? Biz alışmıştık, farkındaydık ama kendimize bile söylemiyorduk bu yanlışları.** Farkında olmak ama bir şey yapmamak, yanlış olanı doğru kabullenmek, kanunları inkar etmek ve her şeye rağmen "Türkiye Cumhuriyeti Devleti; demokratik, laik, sosyal bir hukuk devletidir." diyebilmek. İşte en büyük özelliğimiz, kendimizi tatmin etmek için sığındığımız yegâne cümle. Her ne kadar, bu cümlelerin içindeki sözcükler bir anlamını yitirseler de, biz cümleye bağlıyız. İçeriği önemli değil, sorgulamayız. Sadece daha önce kurulmuş ve hep tekrarlanan bir cümlelerin tekrarına eşlik ederiz. Bu da bizi mutlu etmeye yeter; çünkü biz bilmeyiz neyin ne olduğunu ve biz bilmediğimizi söylediğimiz için, başkaları 'siz bilmezsiniz, ama bakın bu kişi bilir, siz onu seçeceksiniz rahat edeceksiniz' zorlamasıyla davranıp, bizim isteklerimize göre değil, kendi isteklerine göre hareket edebilecek insanları verirler başımıza. Bizim isteklerimiz de olamaz, isteklerimizi bilmek için 'elimizde ne var, ne kaldı, daha önce ne vardı?' gibi sorulara cevap bulmamız gerekir. Yani sorgulamamız gerekir ki, isteklerimizi yönlendirebilelim. Görüldüğü gibi; çetrefilli bir iş bu, 'dün neydik, bugün ne olduk?' sorularına cevap bulanacak da..., ona göre istekler belirlenecek de..., gerekli yerlerden hesap sorulacak (daha doğrusu hakkımız olan istenecek)... En iyisi, biz yine eski

düzen devam edelim; seçtiğimizi zannedip birilerine oylarımızı verelim; ne de olsa onlar en iyisini bilirler bizim için. Canımız çok yanarsa, zaman zaman feryat basarız, biraz pansuman alırız; sonra ta ki diğer pansumana kadar güle oynaya devam ederiz. Ve bunun adına inatla "demokrasi" deriz.

Hep şikayet ettiğimiz konulardan biridir; "Kimi seçelim, hepsi aynı." diye söylenip dururuz, temelde haklıyızdır da. Ama bu fikrimize rağmen, gider yine aynı insanları seçeriz, daha önce neler yaptıklarına bakmaksızın. Bu düzeni değiştirmek için ne tepki koyabiliriz yeterince, ne de seçtiklerimize oturdukları yerlere bizlerin sayesinde geldiklerini hatırlatırız arada bir. Onlar da bizim vurdumduymazlığımıza güvenerek, kimi zaman konuşmaya çalışıp; genelde suskunlaştığımızı ve hep aynı düzen içinde aynı yüzleri seçtiğimizi bilerek; kendi yollarında yürümeye devam ederler. Bu durumda inanın en az suçlu kesimdir yönetici kısmı. Kendilerini zorla seçtirmiyorlar sonuçta, bazen rüşvetlerle veya şantajlarla gelmeye çalışıyorlar ama bu rahatlığı da yine bizdeki kendini bilmezlikten buluyorlar. Yanlış tepki vermemizden, işimize geliyorsa ve bize az da olsa çıkar kırıntısı düşüyorsa ses etmememizden buluyorlar. Yine de bunun bile farkında olamıyoruz çoğu zaman. Mantıklı davranamamanın, duygularla hareket etmenin ceremesi bunlarda. Birkaç 'oy için yapıldığı besbelli olan davranış' alkışlayarak, 'Şimdiye kadar olmayan bir duruş neden bu günlerde çok sık oluyor?' diye kendimize bile sorma gereği duymadan, koşar adım sandığa gidiyoruz ve o dönem içinde en iyi 'artist' bize göre kimse ona veriyoruz oyumuzu. Ve film başlıyor tekrar. Film boyunca tepki yok; sadece filmin son sahnesinde duygusal bir müzikle ağlayarak, o duygu silsilesi içinde gidip bizi ağlatan, duygulandıran insana yeniden oy veriyoruz. Buradan çıkan sonuç; film boyunca, yani yönetim boyunca neler yapıldığının bir önemi yok, bizim gözümüzde değerli olan; güzel bir son sahnesi izleyebilmek. E, durum böyleyken, bunun farkında olanlar da kurguyu güzel bir sona göre şekillendiriyor. Verilen arada, biraz mısır (beyaz eşya), biraz içecek (kömür) vererek gönlümüzü almaya çalışıyorlar ve maalesef başarıyorlar da.

Bu ay içinde gerçekleşecek olan 29 Mart 2009 Mahallî Seçimlerinden de fazla bir şey beklemememiz gerektiğinin de hepimiz farkındayızdır. Şimdiye kadar nasıl seçimler yaşamış isek, yine aynı şekilde bir gün olacak 29 Mart. Belki bazı yöneticiler değişecek, yerlerine yenileri gelecek ya da biz yeni olduklarını sanacağız. Oysa yine bize seçtirilmek istenenleri seçip, yine aynı düşüncedeki insanlarla olmayan yolumuzda yürümeye devam edeceğiz. Bazen çamura saplanıp kalacağız, çamur kuruyacak; biraz yürümeye çalışacağız, ama hep aynı çemberde yürüdüğümüzün bile farkına varamayacağız. Ne zaman oynanan oyunların farkına varırsak, o zaman bir yolumuz olur. Belki yine çamur olur yolumuzda, ancak bir yolumuz olur temiz ayaklarla yürüdüğümüz. Yine de biz ümit etmeye devam edelim; kim bilir içimizden bir umut buluruz.

[Bu yazı, Politika Dergisi Sayı 13'te yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile özgün sayıyı indirmenizi öneririz. Sayı 13'ü indirmek için [buraya tıklayınız.](#) [2]]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (10/05/2024 - 11:33 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/perde-29>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/erbil-deniz>

[2] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD13.zip>

[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>